

PO ELEKTRONSKI POTI V PRIHODNOST

SLAVNOSTNA AKADEMIJA OB EVROPSKEM DNEVU GEODETOV IN GEOINFORMATIKOV

Jurij Režek

Tudi letos je Zveza geodetov Slovenije zaznamovala dan evropskih geodetov in geoinformatikov. Lanske prireditve so bile posvečene Gerardusu Mercatorju, letošnja slavnostna akademija pa italijanskemu znanstveniku Galileu Galileu. Osrednja evropska proslava je bila v Budimpešti, v Slovenji pa je bila pod pokroviteljstvom ministrstva za infrastrukturo in prostor 25. aprila na Brdu pri Kranju organizirana slavnostna akademija Zveze geodetov Slovenije z naslovom »Po elektronski cesti v prihodnost«.

Na podlagi dosedanjih stikov slovenske geodezije na mednarodni ravni smo organizatorji slavnostne akademije presodili, da sta evidentiranje gospodarske infrastrukture in njeno upravljanje področji, ki imata vse večji pomen – tako v Evropi kot na Balkanu – ter pomenita priložnost za slovensko stroko in gospodarstvo. Po našem mnenju Slovenija na področju evidentiranja gospodarske infrastrukture spada v sam svetovni vrh; smo edina država v Evropi, ki ima sistematično evidentirano vso infrastrukturo v zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture (vodi ga geodetska uprava).

Slika 1: Sprejem Sama Omerzela, ministra za infrastrukturo in prostor

Slika 2: Gostje in udeleženci slavnostne akademije

Na povabilo organizatorjev se je slavnostne akademije na Brdu udeležila vrsta posebnih gostov: minister za infrastrukturo in prostor Samo Omezel, poslanec državnega zbora Samo Bevk, predsednik Evropske zveze pooblaščenih inženirjev geodezije gospod Jean Pirlo, predstavnik generalnega direktorata za komunikacijska omrežja pri Evropski komisiji Žiga Bahovec, dekan Fakultete za gradbeništvo in geodezijo pri Univerzi v Ljubljani prof. dr. Matjaž Mikoš ter direktorja geodetskih uprav dveh sosednjih držav, gospod Torony iz Madžarske in Markovinović iz Hrvaške, oba s sodelavci.

Slavnostno akademijo je odprl predsednik Zveze geodetov Slovenije mag. Blaž Mozetič. V govoru je poudaril, da geodeti znamo odpirati meje, imamo ideje in znamo sodelovati, vsebinski del pa pospremil z mislijo Galilea Galilea »izmerite, kar je izmerljivo, in naredite izmerljivo, kar še ni«.

Slika 3: Odprtje prireditve, mag. Blaž Mozetič

Udeležencem je pozdravne besede namenil tudi minister Samo Omerzel. Poudaril je pomen geodetskih podatkov. Prireditve je pospremil z mislijo, da digitalizacija podatkov, sodobna komunikacijska in programska podpora ter dostopnost podatkov sicer omogočajo izvedbo številnih analiz, na podlagi katerih v Sloveniji določamo smeri razvoja, vendar nam vse to nič ne koristi, če vhodni podatki, tudi geodetski, niso kakovostni, sicer lahko negativno vplivajo na odločanje. »Geodeti, poskrbite za točne podatke, ker imajo velik vpliv na naše odločitve,« je minister geodete postavil pred izziv.

V svojem nastopu je pohvale za organizacijo prireditve izrekel tudi gospod Jean Pirlo, potem pa smo si udeleženci ogledali film o Galileu Galileu, ki so ga pripravili italijanski kolegi.

Slika 4: Minister Samo Omerzel

Sledil je osrednji vsebinski poudarek slavnostne akademije, in sicer s prispevkom mag. Jurija Režka z naslovom »Gospodarska infrastruktura kot generator razvoja«.

V nastopu je bilo poudarjeno, da so gospodarska infrastruktura in gospodarske javne ali zasebne službe, ki zadovoljujejo materialni del javnih potreb, temeljni in nenadomestljivi pogoj za življenje in delo ter normalen razvoj sleherne družbe. Prek gospodarske infrastrukture se zagotavljajo obvezne ali izbirne storitve za prebivalstvo in gospodarstvo.

Razvitost gospodarske infrastrukture in dejavnosti gospodarskih služb, ki zagotavljajo storitve na njeni podlagi, je neposredno povezana s pomembnim delom kazalcev gospodarskega in družbenega razvoja nekega območja. Z naborom in obsegom gospodarske infrastrukture in storitev, ki se zagotavljajo v državi ali lokalni skupnosti, se namreč izraža raven razvitosti nekega območja. Poleg tega je neobstoječa ali nezanesljiva infrastruktura slab kazalnik za morebitnega vlagatelja ter onemogoča ali zavira skladen prostorski in družbeni razvoj in teritorialno povezanost.

Graditev infrastrukture in storitve, ki se izvajajo na njeni podlagi, torej neposredno povečujejo blaginjo prebivalstva, obstoj infrastrukture in teh storitev omogoča privabljanje vlagateljev v materialni proizvodnji ali pa v storitveni dejavnosti. Tako si ne predstavljamo več, da bi lahko načrtovali razvoj in investicijske odločitve v prostoru brez podatkov o gospodarski infrastrukturi, kar velja tako na ravni strateškega in izvedbenega načrtovanja kot na ravni neposrednega poseganja v prostor; tako na lokalni in občinski ravni kot na državni, regionalni in medregionalni ravni.

Slika 5: Mag. Jurij Režek v govoru o pomenu gospodarske infrastrukture

V osrednjem govoru je bila poudarjena tudi slovenska strategija razvoja širokopasovnih omrežij, z izvajanjem katere naj bi ustvarili podlago za prioritetni razvoj e-storitev uprave (e-zdravstva, e-izobraževanja, e-poslovanja) z graditvijo infrastrukture širokopasovnih omrežij. Ta omogočajo in spodbujajo razvoj novih storitev, konkurenčnejše gospodarstvo in socialno vključenost prebivalstva. Današnji pomen elektronskih komunikacij je tako mogoče primerjati z nekdanjim pomenom cest, železnic in elektrifikacije za razvoj gospodarstva in splošnega napredka.

Evropska unija od držav članic zahteva natančen pregled obstoječe infrastrukture elektronskih komunikacij, ker ne dovoljuje vlaganja javnih sredstev na območjih, na katerih primerna infrastruktura že obstaja ali pa imajo že gospodarski subjekti sami poslovni interes za gradnjo z zasebnimi sredstvi. Z zbranimi podatki o telekomunikacijskih omrežjih v zbirnem katastru gospodarske infrastrukture je tako mogoč vpogled v obseg in razpoložljivost infrastrukture elektronskih komunikacij. To pa je tudi ključen element ugotavljanja »belih lis«, torej spodbujanja zasebnega sektorja in načrtovanje vlaganja javnih sredstev v razvoj širokopasovne infrastrukture. V sklepnem delu je bilo poudarjeno, da je treba na področju evidentiranja gospodarske infrastrukture še precej postoriti, tako na informacijskem delu, pri uporabi podatkov gospodarske infrastrukture, posebej pa še glede zakonske ureditve področja, zlasti v povezavi z lastništvom infrastrukture.

Po koncu slavnostnega dela prireditve nas je organizator povabil h kozarcu penine in neformalnemu delu. V sproščenem druženju smo lahko utrdili medsebojne stike, si izmenjali koristne misli in ideje za sodelovanje, tudi s tujimi gosti, vsekakor pa od prisotnih dobili priznanje za organizacijo. Pri tem pa ne štejeta le protokolarni značaj in poudarek na pomenu geodezije, temveč je to tudi ena od (prereditkih) priložnosti za spoznavanje in navezovanje stikov. Te so namreč pogoj za vzpostavljjanje sodelovanja in odpiranje priložnosti. Te slovenski geodeti vsekakor imamo.

Slika 6: Geodeti v pogovoru z ministrom

Slika 7: Koristno strokovno druženje

Zahvala gre tudi predstavnikom geodetskih društev in drugim udeležencem, ki so se odzvali vabilu na prireditev, in seveda sponzorjem, ki so prireditev omogočili. Geodeti pa smo sebi in drugim spet dokazali, da skupaj ni težko.

mag. Jurij Režek

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor

Geodetska uprava RS

e-pošta: jurij.rezek@gov.si

Fotografije: Boštjan Pucelj

IZLET LGD V KRAŠKO PODZEMLJE

Vesna Mikek

Pomlad je čas za prebujanje narave in naše radovednosti. Je tudi najlepši čas za izlete. Člani LGD smo površje Slovenije že kar dobro raziskali, zato smo tokrat sklenili pogledati še malo nižje. Odpravili smo se v kraško podzemlje. Vreme nam je bilo naklonjeno, čeprav tokrat niti nismo bili tako zelo odvisni od njega.

Kot vedno, smo se zbrali na Dolgem mostu. Na Kozini smo imeli prvi postanek ob krofih in borovničkah, ki so odvezale jezike tudi najbolj molčečim popotnikom. Tam se nam je pridružil tudi vodnik Franci Malečkar. Zgovorni gospod je jamar, jamarski inštruktor z dolgoletnimi izkušnjami, aktiven naravovarstvenik in še kaj.

Slika 1: Krofi in borovničke za dober začetek

Skupaj smo nadaljevali pot po cesti Kozina-Reka, speljani po Matarskem podolju, ki leži med zelenimi Brkini na severu in kamnito Čičarijo s Slavnikom na jugu. Podolje je primer kontaktnega krasa, ozemlja, na katerem se stikajo fliši in apnenci, zanj so značilne številne slepe doline.

Izoblikovali so jih potoki, ki so pritekli z Brkinov in nato na kraških tleh poniknili v podzemlje. Tam so oblikovali številne globoke, običajno težko dostopne jame.

Pokrajino in njene značilnosti smo si ogledali z vzpetine nad vasjo Mrše. Vodnik nas je opozoril na razliko med zelenim pokritim krasom Brkinov, ki ležijo na dolomitni kamnini, ter golim krasom na apnencu, kjer je zemlje malo in je bogato posuta s kamenjem.

Naša naslednja destinacija je bila brkinska vasica Slivje. Pozdravila nas je z zelenim napisom med belim kamenjem, ki lepo dopolnjuje veduto kraja. Opazna je cerkev s kamnitim zvonikom sredi vasi. Ime Slivje nam pove, da imajo veliko slivovih dreves. Septembra vsako leto organizirajo »Češpove dneve«.

Slika 2: Prihod v vas Slivje

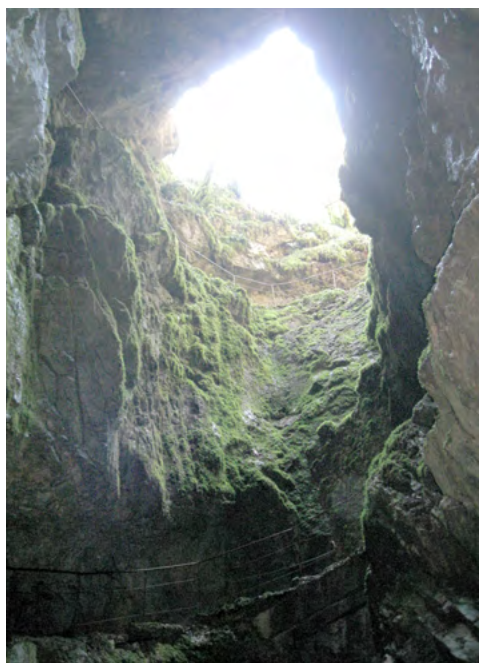
Cerkev sv. Martina, zgrajena davnega leta 1697, je edinstvena zaradi fresk, nastalih med prenovo v letih od 1941 do 1944. Njihov avtor je slikar in arhitekt Tone Kralj. Biblijske zgodbe so naslikane tako, da so negativni liki predstavljeni z obrazi fašistov, barve njihovih oblek pa so identične barvi italijanske zastave. Oblečila pozitivnih oseb so v barvah slovenske zastave, ki jih na freskah v drugih slovenskih cerkvah ne najdemo.

Po ogledu cerkve smo se skozi lipov drevored podali k jami Dimnice. Dostop vanjo je mogoč skozi eno od dveh globokih brezen. Jama je dobila ime po naravnem pojavu, ko pozimi mrzel zrak skozi prvo brezno, imenovano Velike Dimnice, prodira v globino, skozi drugo, imenovano Male Dimnice, pa izriva topel jamski zrak. Ta na površju kondenzira. Videti je kot dim in domačini

so domnevali, da je spodaj hudičeva preka jevalnica mesa oziroma dimnica. Jama je pretočna, dolga približno šest kilometrov ter globoka več kot 130 metrov. Rovi potekajo v dveh nadstropjih. Zgornji so suhi in bogati s kapniki, po spodnjih pa teče potok, ki ponikne v podzemlje v slepi dolini Velike Loče, na površje pa pride kot pritok reke Rižane. Med posameznimi deli jame so občutne temperaturne razlike.

Slika 3: Pogovor z vodnikom – v ozadju cerkev sv. Martina

Slika 4: Pogled iz jame Dimnice

Spustili smo se po krožnih stopnicah skoraj 40 metrov v globino, do vhoda v podzemni del jame. Dobili smo nekaj lučk, s katerimi smo si pomagali pri hoji in ogledu kraške lepote. Previdno smo stopali po ponekod spolzki poti. Ogledali smo si Plesno, Belo, Vilinsko, Marmitno, Podorno in Kitajsko dvorano. V njih so zbrani številni kraški pojavi – stalaktiti, stalagmiti, anemoliti, kapniški stebri, zavese, cvetače, sigaste ponvice. Kiklopi, 22 metrov visoki stebri v Beli dvorani, so med najvišjimi pri nas.

Na površje smo, kljub nekoliko zahtevnejši poti, prispeli brez poškodb. Verjetno smo bili zaradi predhodnih opozoril dobro opremljeni in previdnejši. Sprehodili smo se po delu učne poti Slivje proti Slivskim ponikvam. Spustili smo se v prijetno hladno slepo dolino Mrzlice in šli do ponora Slivniškega potoka med skalami. Sonce nas je prijetno grelo, ko smo se mimo trt in prvega pomladanskega cvetja vzpenjali proti vasi.

Od vodnika smo se poslovili v Kozini in vodenje je spet prevzela naša predsednica Simona. V Postojni smo obiskali Inštitut za raziskovanje Krasa ZRC SAZU na Titovem trgu. Sprejel nas je gospod Franjo Drole in nas seznanil s katastrom podzemnim jam. Povedal je, da je jama uradno naravna votlina, katere dolžina ali globina človeku prehodnih rogov je večja od 10 metrov.

Lahko je tudi manjša, če je pomembna zaradi katerega drugega vzroka. V katastru je danes zavedenih 10.720 jam. Priprava podatkov je kompleksno delo strokovnjakov različnih strok – geografov, geologov, fizikov, hidrogeologov, biologov, mikrobiologov, kemikov, strojnika in seveda geodeta. Sodelujejo še številna jamarska društva in nekatere naravovarstvene organizacije. Kataster jam je enotna podatkovna baza, narejena za pomoč jamarjem, znanstvenikom in drugim zainteresiranim uporabnikom. Meritve v jamah so, predvsem zaradi težko dostopnih predelov, precej zahtevne.

Slika 5: Izhod iz jame Dimnice

Slika 6: Franjo Drole nas je seznanil s katastrom podzemnih jam

Sklepni del ekskurzije je bil, kot je že običaj, kulinaričen in držaben. Pogostili so nas v Gostilni ob kaminu v Postojni. Hitro in okusno in prijetno.

Vesna Mikek, LGD

e-pošta: vesna.mikek@gmail.com

Foto: Helena Kokalj

IZOBRAŽEVALNI DAN IN ZBOR ČLANOV DOLENJSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA

Melita Rataj

Stara navada v DGD je, da si pred zborom članov privoščimo ogled kakšne lokalne znamenitosti ali strokovno predavanje. Letos smo se odločili za posavski konec, kjer smo si želeli ogledati interaktivni medijski center Svet energije v poslovni stavbi podjetja GEN energija, ki je bilo tudi naš sponzor na Geodetskem dnevu.

Slika 1: Energetika nas je prevzela

Slika 2: Maketa kompleksa JEK Krško

Slika 3: Izsek predavanja

Slika 4: Predavateljica z udeleženci

V centru Sveta energije je obiskovalcem omogočeno potovanje v svet energije in energetike. Spodbuja razumevanje vloge obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije in trajnostne proizvodnje električne energije pri odgovornem odločanju o naši energetski prihodnosti.

Prijetna vodnica in fizik sta nas popeljala po centru, v katerem smo si ogledovali in preizkušali vse mogoče poskuse, povezane z energijo, magnetizmom ...

Po zanimivem obisku sveta energije smo nadaljevali z motivacijskim predavanjem Zmorem. Nagovorilo nas je preprosto opogumljanje Nene Dautanac, kako zmoremo v življenju še kaj več in kako drugače.

Po predavanju smo se preselili v center Raceland v Krškem, kjer smo nadaljevali zbor članov. Letna poročila organov so bila soglasno sprejeta. Ker je bil zbor volilni, smo nekoliko prevetrili dosedanje organe društva. Kljub uspešno izpeljanemu Geodetskemu dnevu dosedanja predsednica ni želela prevzeti vajeti še en mandat.

Slika 5: Udeleženci zbora

Slika 6: Predsednica v odhajanju

Slika 7: Novi predsednik Boštjan Pucelj

Tako smo dobili novega predsednika, in sicer Boštjana Puclja. Člani izvršilnega odbora so poleg predsednika še: Gregor Klemenčič (podpredsednik), Melita Rataj (tajnica), Mateja Janežič (blagajničarka), Brane Kovač, Barbara Kremesec, Tone Kogovšek, Danica Novak in Primož Mavsar.

Novi predsednik nam je predstavil svoje poglede na delovanje društva in podal zanimiv načrt dejavnosti za letos.

Tako načrtuje, da bomo v njegovem mandatu obiskovali trigonometrične točke I. reda, jih očistili, preverili koordinate, kakšno rekli in se nadihali svežega zraka. V jeseni se bomo dobivali na tako imenovanih tematskih večerih, organizirali bomo večdnevno strokovno ekskurzijo, se srečali s kolegi iz Karlovca ter se udeleževali dejavnosti pod okriljem zveze in drugih geodetskih društev. Posebna naloga bo strokovni prispevek z naslovom Katastrska občina. Pustimo se presenetiti.

Druženje smo sklenili v prijetni družbi in ob dobri hrani centra Raceland.

Tekst: Melita Rataj, DGD

Foto: Mateja Janežič, DGD

POHOD NA TRIGONOMETRIČNO TOČKO I. REDA – SV. ANA

Boštjan Pucelj

Načrt dejavnosti Dolenjskega geodetskega društva zajema tudi strokovno obarvane ekskurzije, povezane z geodetskimi točkami, ki stojijo na našem območju ali pa so z nami zgodovinsko povezane. Osnovna zamisel o vzponih in obiskih izvira iz moralne in etične dolžnosti dobrega gospodarja. Čeprav točke niso naša last, smo se odločili, da bomo njihovi neuradni skrbniki, tako da bodo uspešno kljubovale vremenskim nevšečnostim in ostale ohranjene za zanamce. Začeli smo z obiski trigonometričnih točk prvega reda. Ko bo zmanjkalo teh, bomo prestopili na drugi red, itd. Za prvo destinacijo smo izbrali trigonometrično točko, imenovano sv. Ana.

V petek, 19. aprila 2013, popoldne smo se zbrali pred Francetovo jamo (pri Ribnici) in odšli proti sv. Ani. Ekipa dvanajstih članic, članov in simpatizerjev društva je s polnimi nahrbtniki orodja, pijače in nekaj jedače v vetrovno-sončnem vremenu sopihala proti vrhu.

Poskočno smo se lotili vzpona in se kmalu povzpeli do cerkve, kjer smo takoj malo pogledali po nahrbtnikih. Pohod smo nadaljevali proti stenam sv. Ane. Tam smo primerjali fotografijo lanskih poplav in stanje brez ujme. Pet minut stran je trigonometrična točka I. reda št. 174 – sv. Ana.

Na točki smo pojedli in spili vso jedačo in pijačo. Brane nam je povedal nekaj zgodovinskih in opisnih podatkov, naredili smo skupinsko fotografijo in se razdelili v dve skupini. Ena je poiskala tri zavarovanja točke, druga je očistila točko, vznožje in posekala vejeve, goščavo, ki bi čez čas lahko poškodovala ali zakrila točko. Našli smo vsa tri zavarovanja, jih očistili in označili s fluorescentno rdečo barvo. Eno zavarovanje je povsem prekril mah in se je bilo treba kljub natančni topografiji zelo potruditi, da smo ga našli. V prihodnje bo le treba vzeti meter, da se nam ne zgodi kaj nepredvidljivega kot tokrat (sneg, mah, zaraščenost). Sama točka je dobro ohranjena, le na vrhu se počasi lušči omet, ki bi ga bilo dobro zamenjati.

Na poti nazaj smo se ustavili pri planinskem domu in prebrali pesem v spomin na ustanovnega člana našega društva Jožeta Roka Šetino. Vsak je povedal nekaj besed o trenutkih, ki jih je doživel z njim.

Slika 1: Skupinska slika na točki 1. reda

Slika 2: Skupina na zavarovanju točke

V dolini so nas čakali pujs Lojz, golaž (ki ni bil iz prej navedenega pujsa) ter čevapčiči z ajvarjem in čebulo. Pogovor se je takoj zasukal na naslednji podvig. Predlog za jesenski izlet je Cerk.

Boštjan Pucelj

Foto: Matjaž Tošaj in Brane Kovač

DESETI TRADICIONALNI PLANINSKI POHOD – URŠLJA GORA 2013

Jože Dajnko

Ja! Minilo je že deset let, odkar planinska skupina v našem društvu organizira planinski pohod z imenom URŠLJA GORA. Tokratnega, še posebej jubilejnega, smo usmerili na začetni cilj. Skupaj so stopili vrli koroški geodeti s »šefico« Ivano ter priredili jubilejni, 10. tradicionalni pohod na Uršljo goro.

Zbudili smo se v prav lepo sončno jutro 18. maja, to je na tretjo soboto v maju, na dan, ko gremo na Uršljo goro. Kako le je uspelo vremenarjem po »takšnem« tednu napovedati tako lepo vreme. Zbor vseh pohodnikov je bil pri Koči na Naravskih ledinah. Pričakala nas je dobrodošlica – organizatorjev šilček kačje slin in dobrote slovenskobistriške pekarnice, ki jih je dostavil Brane. Opremili so nas z novo barvo majic, videti smo bili kot kolesarji Perutnine Ptuj, vsi v rumenem. Na koncu sestavka pa boste vedeli, zakaj rumena.

Slika 1: Zbor udeležencev

Jutranjemu nagovoru je sledilo evidentiranje prisotnih – z nami je bila tudi generalna sekretarka Zveze geodetov Slovenije, doma iz bližnjih krajev. Pridružili so se ji kolegi iz preostalih društev, le – glej ga zlomka – Primorcev ni bilo.

Po vseh ceremonijah smo le krenili po najlažji poti proti vrhu. Nekateri so bili malo prehitri, drugi pa smo lepo počasi nabirali višinske metre. Naravna voda pri klopki je prišla po polovici poti zelo prav. Costela, kot jo je poimenovala Helena, nas je prav poživila. Pot do vrha je hitro minila. Na vmesnih postajah smo občudovali že odcvetele telohe, na malo višji legi pa so šele cveteli. Družbo so jim delali zvončki. Videti je bilo, da je zima pred kratkim odšla iz teh krajev. Skozi ozelenelo listje se nam je z nasprotne strani prijazno prikazovala Peca.

Slika 2: Peca v ozadju

Slika 3: Skupinska na vrhu

Vrh nas je pričakal v soncu. Še dva veterana naših pohodov sta bila že zgoraj. Naš dežurni neutrudni fotograf in snemalec vseh naših skupnih dogodkov Miro in Marinka. Z druge smeri pa sta se nam pridružila kolega z velenjske strani Rafko in Mojca. Ob križu smo malo nazdravili z dobrotami iz nahrbtnikov, se uredili za skupinsko sliko – trajalo je malo več časa, saj je bilo dežurnih fotografov veliko. Na koncu je le uspelo vse skupaj spraviti na eno sliko. Temu je sledil obvezen krst tistih, ki so bili prvič z nami, ter tudi tistih, ki so bili prvič na vrhu. Še dobro, da je imela Ivana vrvico s seboj. Najbolj se je na krst pripravil Bojan, najprej se je podmazal od znotraj (mogoče, za moč in pogum, da bo lažje prenesel »štrik« na riti). Na koncu krsta pa nas je presenetil še Dean, ki je iz nahrbtnika potegnil pravo becherovko, prav lepo ohranjeno. Moral sem se zelo potruditi, da sem je vsem udeležencem namenil enako količino. Bila je zelo dobra.

Z Matijo smo šli pogledat našo geodetsko točko, kot se za geodete tudi spodobi (drugi temu pravijo poklicna deformacija – pa kaj potem). Sledil je spust do planinskega doma, kjer smo se malo okrepčali, se nastavljali višinskemu soncu (vitamin D) in kramljali o dogodkih izpred desetih let.

Sledil je spust proti izhodišču. Ena skupina je krenila kar naravnost proti Ivarčkemu jezeru oziroma Ošvenu, druga pa lepo počasi proti parkirišču. Drug za drugim smo se potem odpeljali proti turistični kmetiji Gostečnik na Ošvenu. Pričakala nas je lično urejena kmetija. Travnik pred njo pa nas je vabil s svojo barvo, ki je bila usklajena z barvo naših majic. Bilo je prepolno cvetočega regrata. Idealna kulisa za skupinsko sliko. Žal so fotografije v članku črno-bele. Drugo pa lahko najdete na naših spletnih straneh.

Slika 4: Geodeti med regratom

Po prijetni malici, ki so nam jo pripravili na kmetiji, je sledila podelitev priznanj za petkratno udeležbo na pohodih. Zraven tega smo se s slikami in buteljkami zahvalili pobudnikom in organizatorjem prvega pohoda. Nekaterih dobrot so bili deležni tudi drugi, saj je sledil bogat program. Plesali smo vse do večernih ur.

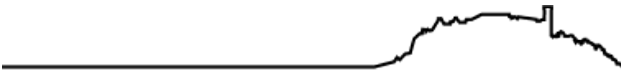
Na koncu smo se zahvalili vsem, ki so nam pripravili tako čudovit dan, ter se razšli vsak na svojo stran. Nekateri z mislijo, da nas 1. junija čaka obisk Krima. Za druge pa velja: vidimo se drugo letu na Boču.

Na koncu bi se v imenu vseh udeležencev zahvalil Ivani Kotnik za trud pri organizaciji pohodov, vsem geodetskim podjetjem: Geomeritve d. o. o., Geoizmera d. o. o., Geodet-AP s. p., Zemljemerstvo Pušnik s. p., Geofoto d. o. o., Geometra d. o. o., Kotas d. o. o. in Geodetske storitve Kelenc s. p. pa izrekam zahvalo za prispevek k uspešni organizaciji pohoda.

Prispevek pripravil: Jože Dajnko

Foto: Jože Dajnko

Galerija slik na : <http://www.drustvogeodetov-svs.si/>

Zveza geodetov Slovenije
LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO

10. TURNIR V MALEM NOGOMETU IN ODBOJKI NA MIVKI

Peter Golob

*Kaj narediš, ko Slovenci zmagajo na evropskem prvenstvu v košarki?
Ugasneš playstation in greš malo ven na zrak.*

Anonim

Dne 18. maja 2013 se je v športnem parku Bevke, v idiličnem okolju pod Krimom, ponudila krasna priložnost za športno in družabno srečanje na zraku in med prijatelji. Osrednja nit dogodka je bila sicer povezana z igranjem nogometa in odbojke med geodetskimi društvi, bistvo pa je bilo očem skrito, kot se za odlične prireditve z dodano vrednostjo pač spodobi. Nekdo je priložnost izkoristil, spet drug pa ne. Odvisno od osebnih motivov in ciljev. Kdor je imel cilj preživeti dan med znanimi obrazi, povprašati starega prijatelja: »Kako ti gre?«, se iz pripovedovanj in izkušenj tovariša kaj naučiti, sotrpinu stisniti roko in mu zaželeli dobro, znancu povedati kaj koristnega, prisluhniti zgodbi kolega o njegovem neizprosni boju za vsakdanji kruh – ta je doumel smisel srečanja. Še več, čeprav ta udeleženec morda ni bil del organizacijskega odbora, je prav s takšnim pristopom prispeval k srečanju v Bevkah več, kot si je mogoče misliti in na prvi pogled opaziti. Formalni zmagovalci so bili tisti, ki so dosegli največ točk, pravi zmagovalci pa so vsi, ki so prišli na dogodek s čistim namenom, da nekaj ur preživijo v družbi in jih posvetijo drugim. Ki so prišli ne toliko zaradi svojih interesov, ampak na veselje drugih. S tem so nehote sledili nesebičnemu in plemenitemu zgledu organizatorjev, gospoda Miloša in gospoda Ferida ter vseh neimenovanih, ki so »Bevke 2013« omogočili in jih pomagali izpeljati. Hvala za to gre organizatorjem in še posebej vsem udeležencem.

*Človek ne živi samo od kruha in mesa, ampak od vsake lepe geste in besede,
ki ju prejme nenadejano in nezasluženo.*

Anonim

Deseti turnir v malem nogometu in odbojki na mivki, ki se je zgodil 18. maja letos v športnem parku Bevke med Vrhniko in Ljubljano, je v nadaljevanju predstavljen v obliki fotoreportaže s kratkimi opisi.

FOTOREPORTAŽA TEKMOVALNEGA DELA

Slika 1: Namesto ogrevanja ... slavonsko kolo!

Slika 2: Posvet pred igro o taktiki in politiki ...

Slika 3: Postavitev v nogometu opisuje, kako se igralci v moštvu gibajo na terenu. Obstajajo različne postavitve, odvisno od tega, ali želi ekipa igrati obrambno ali napadalno usmerjeno igro. Zgornja fotografija prikazuje, da se nogomet v Bevkah – čeprav gre za amatersko tekmovanje – igra na visoki ravni nogometne teorije. Prizor, ki prikazuje dodelano postavitev rdečih in rumenih igralcev, je navdušujoč in se ga najbrž ne bi branil noben učenik klasičnega nogometa. Samo žoga manjka ...

Slika 4: Med turnirjem se je ob igrišču smukal priznan mednarodni skavt, čigar oko je budno spremljalo in ocenjevalo veščine naših vrlih nogometašev. Pričakujemo, da bodo v kratkem vpoklicali igralca ali dva iz geodetskih vrst v priznan evropski klub. Več informacij bo medijem na voljo, ko bodo pogovori končani.

Slika 5: V napeti tekmi med zelenimi in zelenimi so zmagali – zeleni!

Slika 6: Kulisa »Bevk 2013«: zadetek v polno!

REZULTATI »BEVKE 2013«

Rezultati nogometnega in odbojkarskega turnirja:

TEKMOVANJE V ODBOJKI NA MIVKI

Zap. Št.	Tekmovalne ekipe	1	2	3	Razlika	Zmage	Porazi	Točke
1.	LGD1		2:0	2:0	4:0	2	0	4
2.	LGB	0:2		2:1	2:3	1	1	2
3.	LGD2	0:2	1:2		1:4	0	2	0

TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU

Mesto skupno	Mesto društva	Mesto podjetja	Tekmovalne ekipe	LGB	LUZ	GEOG...	LGD	CGD	DGG	Gol razlike	Zmage	Neodl.	Porazi	Točke
1.	1.	LGB			4:1	4:1	1:1	3:0	2:1	14:4	4	1	0	13
2.	2.	LUZ	1:4			4:0	2:0	8:0	3:0	18:4	4	0	1	12
5.	3.	GEOGRAD	1:4	0:4			0:5	5:1	4:6	10:20	1	0	4	3
3.	1.	LGD	1:1	0:2	5:0			1:0	1:1	8:4	2	2	1	8
6.	3.	CGD	0:3	0:8	1:5	0:1			3:4	4:21	0	0	5	0
4.	2.	DGG	1:2	0:3	6:4	1:1	4:3			12:13	2	1	2	7

FOTOREPORTAŽA – RAZGLASNI IN DRUŽABNI DEL

Slika 7: Razglasitev najboljših odbojkarjev!

Slika 8: Razglasitev najboljših nogometašev po društvih!

Slika 9: Razglasitev najboljših nogometašev po podjetjih!

Slika 10: Razglasitev najlepših po dresih!

Slika 11: Bevke 2013, ocena: s kruhom pomazano.

Slika 12: Še misel za konec: ubežali smo svobodi. (Žarko Petan)

Se vidimo prihodnje leto!

Zapisal: Peter Golob

Ljubljanski urbanistični zavod d.d.
peter.golob@luz.si

Foto: Ferid Daca

Geograd d.d.
ferid.daca@geograd.si

Lija Šuštersič

Ljubljansko geodetsko društvo
lija.milos@gmail.com

19. TRADICIONALNO SREČANJE NA KRIMU

NA SVOJI POTI NAVZGOR BODITE Z LJUDMI PRIJAZNI, SAJ JIH BOSTE SPET
SREČALI NA POTI NAVZDOL.

(WILSON MIZNER)

Prvega junija je Ljubljansko geodetsko društvo organiziralo 19. tradicionalno srečanje na Krimu. Dogodka se je poleg članov udeležilo tudi veliko prijateljev in simpatizerjev, posebno presenečenje pa je bil obisk Društva geodetov severovzhodne Slovenije. Vsak posameznik je s svojim prihodom pokazal, da je zmagovalec, ki se ne ustraši takšnih in drugačnih težav, negotovih napovedi in ki si upa v svoj neizprosni urnik umestiti dejavno druženje s prijatelji v objemu krimskih gozdov. Krim, katerega ime izhaja iz staročeščine in pomeni »kadeči se vrh«, je, kot že rečeno, priklical tudi člane Društva geodetov iz severovzhodne Slovenije, ki so s svojo udeležbo posredovali močno sporočilo, da ima prijateljstvo samo eno mejo – to je nebo.

Volje in motivacije za udeležbo na športno-rekreacijskih srečanjih družabnega značaja sodobnemu človeku morda primanjkuje, vendar se tovrstne naložbe v mrežo medosebnih odnosov v poklicnem in družabnem življenju prej ali slej obrestujejo. To se seveda ne pozna na bančnem računu, a pusti še kako močan pečat na osebni kulturi in notranjem bogastvu, ki posameznika, sicer neopazno, spremljata na vseh poteh.

Srečanje na Krimu se bo do jubilejne 20. izvedbe kalilo in zorelo, iskalo nove pristope in oblikovalo podobo, s katero bi se nadejalo še večjega zanimanja, privlačnosti in ne nazadnje udeležbe. Krim namreč hoče vsakogar prijateljsko sprejeti, mu ponuditi tovariški objem in kolegialni stisk roke, mu vliti borbenega duha, življenjske moči in notranjega miru. In človek, ki ga obišče s tem preprostim namenom, ne odide v dolino praznih rok. Če ne z drugim, se navda z novo vero in zaupanjem.

In zdaj, planine, ve moj raj,

od vas tja v tuji moram kraj,

kako mi pa je to težko,

li oni tam gori ve samo.

(Simon Gregorčič)

Devetnajsto tradicionalno srečanje na Krimu je v nadaljevanju predstavljeno v obliki bogate fotoreportaže s kratkimi opisi.

FOTOREPORTAŽA TEKMOVALNEGA DELA

Slika 1: Tekmovalci ste zmagovalci! Poklon.

Slika 2: Kolesarji so bili neusmiljen boj z okoliščinami in človeškimi omejitvami, zahtevno progo, fizičnim naporom, psihičnim pritiskom, osebnimi pričakovanji, stiskami, vendar ...

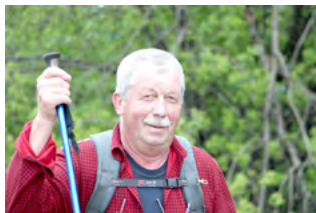
Slika 3: ... dosegli so cilj! To pa je največja nagrada in zmaga ter vir veselja in poguma! Navdušenost, ki se prikrade, pa je največje bogastvo!

Slika 4: V boj so se podale vse generacije ...

Slika 5: ... in v zgodovino bodo zapisani kot heroji, ki so pretrpeli mnoge bitke!

Slika 6: Poleg tekmovalcev kolesarjev so se na Krim podali tudi kleni pohodniki. Z njihovih obrazov je bilo razbrati napev iz Kekčeve pesmi: »V eni roki nosim sonce ...

Slika 7: ... v drugi roki zlati smeh!«

REZULTATI »KRIM 2013«

Rezultati, razvrščeni po starostnih kategorijah:

1. KOLESARJI				
MESTO	Startna številka	Ime in priimek	Podjetje	Čas
1	7	PAVLE ZUPANČIČ	Up - LGD	54 : 30

2. KOLESARJI				
MESTO	Startna številka	Ime in priimek	Podjetje	Čas
1	9	TONE KOGOVŠEK	KRIM	31 : 20
2	15	IGOR SKRINJAR	GEOSTYLE	38 : 52
3	6	MIŠO KRAJNC	DČ	39 : 53

3. KOLESARJI				
MESTO	Startna številka	Ime in priimek	Podjetje	Čas
1	14	STANE LUZAR	LGD	43 : 12
2	16	BOŠTJAN SAVŠEK	MOP	49 : 00

4. KOLESARJI				
MESTO	Startna številka	Ime in priimek	Podjetje	Čas
1	3	KLEMEN KOZMUS TRAJKOVSKI	FGG	30 : 40
2	2	ROK ZUPANČIČ	DČ	32 : 56
3	4	DACA FERID	GEOGRAD	35 : 56

5. KOLESARJI				
MESTO	Startna številka	Ime in priimek	Podjetje	Čas
1	12	KLAVDIJ GLAVAŠ	DČ	35 : 40
2	11	BOŠTJAN KOŽUH	DČ	38 : 20
3	10	VITO KRIŽMAN	LUZ	42 : 11

6. KOLESARJI				
MESTO	Startna številka	Ime in priimek	Podjetje	Čas
1	1	FILIP ZUPANČIČ	DČ	52 : 24

I. KOLESARKE				
<i>MESTO</i>	<i>Startna številka</i>	<i>Ime in priimek</i>	<i>Podjetje</i>	<i>Čas</i>
1	5	FANI KRAJNC	LGD	45 : 11

II. KOLESARKE				
<i>MESTO</i>	<i>Startna številka</i>	<i>Ime in priimek</i>	<i>Podjetje</i>	<i>Čas</i>
1	13	IRENA CERAR	LGD	44 : 35
2	8	SANJA ZUPANČIČ	DČ	52 : 25

Posebne nagrade so prejeli:

NAJ KOLESAR (absolutno)

KLEMEN KOZMUS

NAJ KOLESAR (starejša skupina)

TONE KOGOVŠEK

NAJ KOLESARKA (starejša skupina)

FANI KRAJNC

NAJ KOLESARKA (mlajša skupina)

IRENA CERAR

NAJŠTEVILČNEJŠA DRUŽINA

**DRUŽINA PAVLA ZUPANČIČA:
štiri kolesarji in štiri pohodniki**

Vsi navedeni so dobili tekmovalne kolajne z napisom »Krim 2013«, dobitniki posebnih nagrad pa še pokale. Lično spominsko kolajno »Krim 2013« so dobili vsi otroci in pohodniki geodeti, starejši od 70 let. Zlasti slednje je treba zaradi vztrajnosti in zvestobe posebej imenovati. Z nami so bili: Valenka Gostič, Vera Vovk, Marjan Jenko, Marjan Jelenc s soprogo, Alojz Mlakar s soprogo, Franc Černe s soprogo, Betka Trampuš, Roman Trampuš, Kostja Divjak s soprogo, Marjeta Boh s soprogo in Franc Štangelj s soprogo. Spominske medalje so dobili tudi geodeti iz Društva geodetov severovzhodne Slovenije, ki so nas razveselili s prihodom. Spominske kolajne so dobili tudi vsi iz organizacijske ekipe.

V preteklosti se je srečanje na Krimu večkrat prekrivalo s srečanjem pevskih zborov. Tako sta se nam na pohodu na Krim pridružili tudi dve pevki, in naj bo omenjena ga. Jerajeva (po poklicu tudi novinarka), ki nas je lepo nagovorila.

Ga. Lija Šušteršič je pozdravila in prenesla pozdrave članov Milana Naprudnika in Ane Barbič, ki se nista mogla udeležiti pohoda, ker sta odpotovala v tujino. Objavljena je bila še lepa novica, da je g. Miloš Šušteršič – dolgoletni aktivni član in starosta Ljubljanskega geodetskega društva – pred kratkim prejel občinsko priznanje, tako imenovano »plaketo«, in sicer za trud in prispevek na področju turizma v občini Ivančna Gorica.

FOTOREPORTAŽA RAZGLASNEGA DELA

Slika 8: Nagovor predsednice Ljubljanskega geodetskega društva ge. Simone Čeh

Slika 9: Razglasitev najboljših kolesarjev ter podelitev pokalov in kolajn je vodil g. Miloš

Slika 10: Kolesarji, dobitniki kolajn in pokalov, fotografirani z lepšega profila.

Slika 11: Dobitnica posebne nagrade
»Najštevilčnejša družina« – to je družina Zupančič!

Slika 12: Dobitniki spominskih kolajn in
»presenečenje večera« – člani Društva geodetov
severovzhodne Slovenije!

Slika 13: Starejši udeleženci srečanja na Krimu
2013! Odlomek pesmi vam v čast: »Tisoč in tisoč
zvezd je nad nami, tisoč in tisoč zvezd je med nami,
naj gre po svetu – rama ob rami – svetloba z nami ...
Vse teče, teče in se stiša v tišino. Samo hiša, v kateri
duh biva, je neminljiva.« (Tone Pavček)

Slika 14: Na vrhu Krima se je, kot je že v navadi,
zgodil tudi spontani izbor za miss in mistra Krima
2013. Zgornja fotografija prikazuje naj mistra 2013 v
zmagovalni drži v krogu občudovalk.

FOTOREPORTAŽA DRUŽABNEGA DELA

Slika 15: Na Krimu je bilo poskrbljeno tudi za red,
varnost in disciplino, da so se udeleženci lahko
mirno posvetili ...

Slika 16: ... hrani ...

Slika 17: ... in pijači.

Slika 18: Kuhinja je delovala pod mentorstvom glavne kuharice in z vzornim sodelovanjem obeh

Slika 19: Zgodil se je še nagovor znane osebnosti ...

Slika 20: ... ki je zbrane zblížal v vseh pogledih.

Slika 21: Krim 2013, ocena organizatorjev: prva liga!

Slika 22: Krim 2013, ocena udeleženca: kapo dol!

Slika 23: Sporočilo udeleženke: »Želim, da si naslednje leto na Krimu tudi ti!«

Hvala vsem udeležencem in organizatorjem prireditve Krim 2013. Če bo Bog dal, se zopet srečamo tam gor junija 2014, ko se bo zgodilo jubilejno 20. srečanje. Do takrat pa srečno!

Zapisal: Peter Golob

Ljubljanski urbanistični zavod d. d.

peter.golob@luz.si

Foto: Miha Muck in Boštjan Kožuh

JOŽE ŠETINA - IN MEMORIAM

(1938–2013)

V začetku letošnje pomladi nas je zapustil geodet Jože Rok Šetina, član Dolenjskega geodetskega društva, ki je bil večji del svojega življenja zapisan geodeziji. Odšel je sredi nedokončanih del, saj je bil vse do konca poln delovnega poleta. Ni poznal počitka. Bil je geodet, ki je zelo dobro poznal zgodovino geodezije. Žal je marsikatero znanje odšlo z njim.

Rojen je bil 4.8.1938 v Novem mestu, kjer je obiskoval osnovno šolo in gimnazijo. Že kot gimnazijec in pozneje kot študent je bil aktiven športnik, saj je bil več let vključen v telovadno društvo Partizan (od 1955. do 1958.), igral je nogomet, rokomet in košarko. Šport ga je spremljal vse življenje.

Študiral je geodezijo na geodetsko-komunalnem oddelku Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo od 1.10.1957 do 30.9.1962, diplomiral je 25.5.1963.

Po končanem študiju se je od 15.7.1963 do 26.9.1963 zaposlil na Zavodu za izmero in kataster zemljišč Novo mesto ter se po odsluženem vojaškem roku vrnil v prvo službo, kjer je postal vodilni geodet, še posebej na področju inženirske geodezije in nove izmere, ki sta bili del podlage za takratni vsestranski razvoj na Dolenjskem. Zavod so leta 1973 preimenovali v Geodetsko upravo in postala je oddelek skupščine občine Novo mesto. Tu je bil zaposlen do leta 1991, s prekinitvijo med letoma 1974 in 1976, ko je služboval v podjetju Dominvest Novo mesto. Na geodetski upravi skupščine občine Novo mesto je deloval kot pomočnik načelnika ter vodja odseka za prostorsko dokumentacijo in računalništvo. Leta 1984 je prisegel kot sodni izvedenec.

Jože je zaslužen tudi za uvajanje tehnoloških novosti (računalništva) v stroki na Dolenjskem. Uvedel je enega prvih programov za obdelavo podatkov na namiznih računalnikih, predhodnikih sedanjih PC.

Ko so nastopile družbene spremembe, ki so vplivale tudi na pristojnosti v geodeziji, sta s pokojnim Alojzom Pucijem 1.10.1991 ustanovila zasebno podjetje Geodet d. o. o., v katerem je bil zaposlen do upokojitve 18.7.1998.

Ob uradnem odhodu v pokoj ni prenehal delati na področju geodezije, saj je bil še vedno poln znanja in energije. Zelo je bil dejaven na področju sodnega izvedeništva.

Ob smrti človeka, ki smo ga spoštovali, se odpirajo spomini in vrejo na dan razni dogodki. Spomnimo se ga kot dolgoletnega sodelavca, ki nam je delil znanje, da smo znali uporabljati bogat arhiv elaboratov zemljiškega katastra in raznih izmer. Njegovi nasveti glede preračuna arhiviranih podatkov, nasveti pri prvih korakih meritev na terenu, preračunu terenskih podatkov, poslovanje s strankami ... skratka, mnogim je bil odličen strokovni mentor.

Jože je bil delaven človek, predan geodeziji in njenim čarom, pa tudi težavam, ki jih je reševal zagnano in predvsem uspešno. Njegove terenske skice so bile pregledne, čiste in čitljive, prepoznavne po njegovi lepi pisavi. Pravi mojster pa je bil pri rekognosciranju terena, saj je imel izreden občutek za prostor. Ob njegovem odhodu nam ne bo ostal samo v spominu, ampak se ga bomo mi in, upam, tudi zanamci spomnili vsakič, ko bomo v roke vzeli njegove skice in izmere ter spoznali, da je za njim ostala bogata strokovna zapuščina.

Z njegovim odhodom niso izgubili samo njegovi najbližji, ampak tudi vsi, ki smo imeli možnost sodelovati z njim in se od njega učiti.

Jože, hvala vam!

Zapisala: Majda Meštrić (Franci Koncilija, Mateja Gabrovšek – hči)